

merne, ikke har ment at kunne løse denne Opgave.

De arbejdsløse, der havde opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse, har saaledes efter 1. Oktober 1927 for Størstedelens Vedkommende været henvist til at søge Hjælp hos Hjelpekasserne eller Fattigvæsenet. Da det kunde forudses, at det vilde blive meget byrdefuldt for Kommunerne at understøtte de arbejdsløse, naar de selv skulde bære den overvejende Del af Understøttelsen i Modsætning til tidligere, da de kun skulde bære $\frac{1}{3}$ af Udgifterne, og da man iøvrigt maatte anse de nævnte Forhold for ogsaa i andre Henseender at være uheldige for de arbejdsløse, blev der fra privat Side den 5. Oktober 1927 i Folketinget fremsat Lovforslag om midlertidig Krisehjælp til arbejdsløse.

Forslaget gav Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, der havde opbrugt deres forsikringsmæssige Hjælp, Adgang til af Opholdskommunen at faa en Krisehjælp, der i Størrelse og Dagetal i Løbet af 12 Maaneder svarede til, hvad Medlemmet havde faaet udbetalt i ordinær Understøttelse.

Under visse Forhold, nemlig naar et stort Antal af en Kasses Medlemmer havde opbrugt deres Kassehjælp, kunde Indenrigsministeren bestemme, at Antallet af Dage, for hvilke der skulde ydes Hjælp efter Loven, skulde kunne forøges med indtil 50 pCt., altsaa skulde kunne udgøre indtil $1\frac{1}{2}$ Gang det af Kassen vedtægtsmæssig understøttede Dagetal.

Det bestemtes endvidere, at Hjælp fra en Kasses Krisefond først kunde opnaas, naar Medlemmet havde opbrugt al Krisehjælpen i Henhold til den særlige Lov.

Udgifterne ved Krisehjælpen skulde bæres med $\frac{1}{3}$ af Kommunen og med $\frac{2}{3}$ af Statskassen.

Det af Folketinget nedsatte Udvalg afgav under 20. Januar 1928 Betænkning over Lovforslaget. Der var i Udvalget ikke opnaaet Enighed, men et Mindretal — Det radikale Venstre — havde formuleret en Række Ændringsforslag, der subsidiært var tiltraadt af Socialdemokraterne, og som aabnede Adgang for Kommunerne til at yde arbejdsløse Hjælp efter nærmere fastsatte Regler og mod delvis Refusion fra Arbejdsløshedsfonden. Forslaget var til 2. Behandling den 2. Februar 1928 og blev forkastet ved 3. Behandling den 7. s. M.

I Rigsdagssamlingen 1928—29 blev Forslaget i uændret Skikkelse paany fremsat fra privat Side i Folketinget den 31. Oktober 1928 og henvistes til Udvalg, der

imidlertid ikke havde færdigbehandlet Forslaget, inden Rigsdagen opløstes i Marts 1929.

I Rigsdagssamlingen 1929—30 fremsatte Socialministeren den 3. Oktober 1929 i Folketinget Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. Dette Forslag gennemførte en ny og betryggende Kriseordning for de arbejdsløse, men da Forslaget først skulde træde i Kraft den 1. Oktober 1930, ansaa Ministeriet det for nødvendigt at søge skaffet de arbejdsløse, der i Vinteren 1929—30 havde opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse, en midlertidig Hjælp. Socialministeren forelagde derfor den 30. Oktober 1929 et Forslag, hvorefter der skulde kunne ydes Arbejdsløsheds-kassemlemmer, der havde opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse, en Hjælp fra Opholdskommunen, der dog ikke maatte overstige, hvad de havde faaet udbetalt i ordinær Arbejdsløsheds-hjælp i Løbet af de sidste 12 Maaneder før Hjælpens Ophør. Iøvrigt skulde Kommunalbestyrelsen fastsætte de nærmere Regler om Hjælpens Ydelse og Udbetaling m. m. Udgifterne skulde bæres med $\frac{1}{3}$ af Opholdskommunen og med $\frac{2}{3}$ af Arbejdsløshedsfonden.

Det af Folketinget nedsatte Udvalg afgav Betænkning under 22. November 1929. Medens Socialdemokraterne og Det radikale Venstre indstillede Forslaget til Vedtagelse med en enkelt redaktionel Ændring, mente Partiet Venstre og Det konservative Folkeparti ikke at kunne medvirke til, at Forslaget ophøjedes til Lov. Lovforslaget vedtoges imidlertid i Folketinget, men forkastedes 12. Februar 1930 af Landstinget.

Under Behandlingen af dette Lovforslag havde saavel Partiet Venstre som Det konservative Folkeparti henvist til at søge den ved Arbejdsløshedsloven af 1. Juli 1927 gennemførte Ordning med Krisefonds udbygget videre, og i Henhold hertil forelagde Socialministeren da den 5. Marts 1930 i Folketinget et Lovforslag om Ændringer i Arbejdsløshedsloven, hvorved de Afsnit af det allerede forelagte Lovforslag om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., der tilsigtede at gøre det økonomisk overkommeligt for Arbejderne ikke blot at bære deres Andel af den ordinære Forsikring, men ogsaa at oprette Krisefonds til Anvendelse under ekstraordinær stor Arbejdsløshed, blev søgt gennemført forlods, saaledes at de kunde træde i Kraft fra 1. April 1930, hvorved Krisefondene kunde være parat til at yde de arbejdsløse Støtte allerede i Vinteren 1930—31.